ಸೃಜನಿ

SRUJANI: Indian Journal of Innovative Research and Development (SIJIRD)
Volume-4 Issue 1, March-April 2025, Pp. 116-122
Bi-Monthly, Peer-Reviewed, Open Access, Indexed Journal

I S S N: 2583-3510
SIRDF JOURNALS
editor@srujani.in
www.srujani.in

ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು

ದಸ್ತಪ್ಪ[1] **ಮತ್ತು ಡಾ. ಸತೀಶ್‌ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ**[2]
[1]ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಚರಿತ್ರೆ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
[2]ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು ಹಾಗೂ ನಿವೃತ್ತ ಪಾಂಶುಪಾಲರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಮಂಗಳೂರು

Abstract:

ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಪ್ರದೇಶ 12ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಬಸವ ಕ್ರಾಂತಿ. ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ತಳಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಕಸುಬಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ ಕೈಲಾಸವನ್ನು(ದೇವರು) ಕಾಣುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಸಬುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸರ್ವರೂ ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ಬದುಕುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಇಂದಿನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಾಯಕರುಗಳಾದ ತತ್ವಪದಕಾರರು, ಸೂಫಿಗಳು ತಮ್ಮ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಕದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದ ಜನರ ದೇವರುಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಗದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

Keywords: *ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ, ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನ, ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು.*

ಪೀಠಿಕೆ

ಆಧುನಿಕತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ 18ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಜಪಾನ್, ಜರ್ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಮಾಜವಾದ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದ, ಲೋಹಿಯಾವಾದಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪರವಾದ ಚಿಂತನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ್ ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾನೂನು ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 2ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ದೇಶವನ್ನು ಬಲಿಷ್ಠ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹಲವಾರು ಮಹನೀಯರು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಕಲ್ಯಾಣ-ಕರ್ನಾಟಕ(ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ) ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ, ಇದು ನಿಜಾಮರು ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತದ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಿಂದ ಆಳಲ್ಪಟ್ಟ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.

Please cite this article as: ದಸ್ತಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸತೀಶ್‌ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ. (2025). ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು. *ಸೃಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್ನೋವೇಟಿವ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್,* 4(1), 116–122

ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರದೇಶವು 12ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಲಚೂರಿಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕವಿ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿ ಬಸವೇಶ್ವರರು ಅನುಭವ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮೊದಲ ಸಂಸತ್ತು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ(ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ) ಪ್ರದೇಶವು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ 6 ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ: ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬೀದರ್, ರಾಯಚೂರು, ಕೊಪ್ಪಳ, ಯಾದಗಿರಿ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಹೈದರಾಬಾದ್–ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ 371–ಎ ವಿಧಿಯನ್ನು 2012ರ 98ನೇ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಂಜುಂಡಪ್ಪ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯು 2002ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ 175 ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸೂಚಕಗಳು ಮತ್ತು ವಲಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿತು. ಗುರುತಿಸಲಾದ 35 ಸಾಮಾಜಿಕ–ಆರ್ಥಿಕ ಸೂಚಕಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾದ ಸಮಗ್ರ ಸಂಯೋಜಿತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ (CCDI) ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು. ಸಮಿತಿಯು ರಾಜ್ಯದ 114 ತಾಲೂಕುಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ (35), ಹೆಚ್ಚು ಹಿಂದುಳಿದ (40) ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ (39) ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. 2002 ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಈ 39 ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ, 21 ತಾಲೂಕುಗಳು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನಾ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ 2019–20ನೇ ಸಾಲಿನ ನಂಜುಂಡಪ್ಪ ಸಮಿತಿಯ 35 ಸಾಮಾಜಿಕ–ಆರ್ಥಿಕ ಸೂಚಕಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧನೆಯು ಡೇಟಾವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿತು. ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ನಂಜುಂಡಪ್ಪ ಸಮಿತಿಯು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ 2019–20ನೇ ಸಾಲಿನ ಸೂಚ್ಯಂಕವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧನೆಯು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿತು. ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ ಸೂಚ್ಯಂಕವು ರಾಜ್ಯದ 53 ತಾಲೂಕುಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವು, 56 ತಾಲೂಕುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹಿಂದುಳಿದವು ಮತ್ತು 38 ತಾಲೂಕುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದವು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದೆ. 38 ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 21 ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದವು, ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಯ ಮುಂದುವರಿದ ಹರಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ಇತಿಹಾಸ ನೋಡಿದಾಗ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೇತರ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿತು. ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಭಾರತೀಯರು ಈ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣವು ಮಾತ್ರ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗರಿಷ್ಠಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಪ್ರಧಾನಿ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ದೇಶದಿಂದ ಬಡತನವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ಸಾಧನವನ್ನು ಬಳಸಿದರು.

ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ಪರಿಚಯದೊಂದಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಹರಿವಿನ ಮೂಲಕ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಮಾಣದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ದೇಶವನ್ನು ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯತ್ತ ತಳ್ಳಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ರಫ್ತು ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅರಿತುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರದ ನಿಯಮಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು. ಆಮದು ಪರ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಭಾರೀ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ

ಗಮನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ಪರಿಚಯವು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮತ್ತು ಯೋಜಿತ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಪರಿಣಾಮದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ವೇಗವರ್ಧನೆಯಾಗಬಹುದು. ಉದ್ಯಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ದಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ 1951 ರ ಅಡಿಪಾಯದೊಂದಿಗೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ನಿಯಂತ್ರಣವು ಸಂಭವಿಸಿದೆ.

19ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣವು ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಪಲ್ಲಟಗಳ ಮೂಲಕ ಹೋಯಿತು. ಅದು ಗ್ರಾಮೀಣ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಕರಣ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತು ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯಿತ್ತು. 1970ರ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಯಶಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಭಾರತವು ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಬದಲಾವಣೆಗಳೆಂದರೆ ಬೆಲೆಗಳ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ವ್ಯಾಪಾರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆಯ ಹಿಸುಕು ಹಾಕಿತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಬಲವನ್ನು ಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯ ಅಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ವಲಯದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾರತೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. 2018–19 ರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ 93% ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿದೆ. 2018 ರ ನೀತಿ (NITI) ಆಯೋಗದ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ 85% ರಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಸಮಿತಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂಕಿಅಂಶ ಆಯೋಗ 2012ರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಒಟ್ಟು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ 90% ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು.

ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವಾಲಯವು ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯವನ್ನು 4 ವಿಧಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಇದು ಮೀನುಗಾರರು ಭೂರಹಿತ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ರೈತರು, ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವವರು, ನೇಕಾರರು ಕಲ್ಲು, ಕ್ವಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಎಣ್ಣೆ ಗಿರಣಿಗಳು, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಲೇಬಲ್ ಮಾಡುವವರು, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಇತ್ಯಾದಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಉದ್ಯೋಗದ ಸ್ವರೂಪ:

ವಲಸೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬಂಧಿತ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೀಡಾದ ವರ್ಗಗಳು – ಸ್ಕ್ಯಾವೆಂಜರ್‌ಗಳು ಟಾಡಿ ಟ್ಯಾಪರ್‌ಗಳು ಲೋಡರ್‌ಗಳು ಅನ್‌ಲೋಡರ್‌ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಸೇವಾ ವರ್ಗಗಳು – ಗೃಹ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತರಕಾರಿ ಮಾರಾಟಗಾರರು ಹಣ್ಣುಗಳ ಮಾರಾಟಗಾರರು ಪಾದಚಾರಿ ಮಾರ್ಗದ ಮಾರಾಟಗಾರರು ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾರಾಟಗಾರರು ಕೈಗಾಡಿ ನಿರ್ವಾಹಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಸಂಘಟಿತ ವಲಯದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಉದ್ಯಮಗಳು ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ನಂತರದ ಉದ್ಯಮದ ಪಾತ್ರವು ಭಾರತೀಯ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ

ಇವರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಏಕೈಕ ಅಸ್ತ್ರ ಚಳವಳಿಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಮಿಕ ಚಳವಳಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ.

ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸವಾಲುಗಳು

ದುಡಿಯುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೌರ್ಜನ್ಯ

ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಎಂಬ ಪದವು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ನಿಂದನೀಯ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷರಿಂದ ಅವರ ಲಿಂಗದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಂದನೀಯ ನಡವಳಿಕೆಯು ದೈಹಿಕ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮಾನಸಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಅಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನ

ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯ ಕಸಬು ಆ ಕುಟುಂಬದ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಂತೆ ಕುಟುಂಬದ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನವೂ ಸಹ ಆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಲಯದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಕುಟುಂಬದ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ತೃತೀಯ ವಲಯದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಕುಟುಂಬದ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಕಾರ್ಮಿಕ ಚಳವಳಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಅಸ್ಮಿತೆ

ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾರತೀಯ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಜನರಲ್ ಮತ್ತು ಸೆನ್ಸಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಕಛೇರಿ ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ "2011ರ ಜನಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ 149.8 ಮಿಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕ್ರಮವಾಗಿ 121.8 ಮತ್ತು 28.0 ಮಿಲಿಯನ್. ಒಟ್ಟು 149.8 ಮಿಲಿಯನ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ 35.9 ಮಿಲಿಯನ್ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೃಷಿಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು 61.5 ಮಿಲಿಯನ್ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು. ಉಳಿದ ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ 8.5 ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಗೃಹೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು 43.7 ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಇತರ ಕೆಲಸಗಾರರೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ".[7]

ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ

ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂಸೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾದ ಈ ರೀತಿಯ ಘಟನೆಗಳು ಒಂದು ವಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳಾ ಹಿಂಸೆ ಎಂಬ ಪದವು ಅವರ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಹಾನಿಕಾರಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಹಾಗೆಯೇ ದೈಹಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಇತರ ರೀತಿಯ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ವೇತನ ತಾರತಮ್ಯ ನೀತಿ

ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ 'ಸಮಾನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ವೇತನ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಏಣಿಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಪಿತೃಪ್ರಧಾನವಾದ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುಟುಂಬ ಉದ್ಯೋಗ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ತದನಂತರ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಾಗಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಾಗಲಿ ಪುರುಷ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದ್ದು ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಕಡಿಮೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಮಿಕರು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪೌರ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಘನತೆಯಿಂದ ಅಪಾರವಾಗಿ ವಂಚಿತಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಸಮೂಹ ಪೌರ ಕಾರ್ಮಿಕರದ್ದು. ಗ್ರಾಮ, ಪಟ್ಟಣ, ನಗರ ಮಹಾನಗರಗಳನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಇವರು. ರಸ್ತೆ ಮೈದಾನ ಚರಂಡಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಶುಚಿಯಾಗಿಡುವುದು ಇವರ ಕಾಯಕ. ರಸ್ತೆಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಂದರೆ ನಾವು ಕಾಗದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕವರ್ ಚಾಕ್ಲೆಟ್ ಕವರ್ ಕಸ ಗಾಜಿನ ಚೂರು ತರಕಾರಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೀಸಾಕಿರುತ್ತೇವೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಉಗುಳಿರುತ್ತೇವೆ. ಮೂಗು ಸೀಟಿಕೊಂಡು ಸಿಂಬಳವನ್ನು ಬೀಸಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳು ಶೌಚ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲನ್ನೂ ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವವರು ಪೌರಕಾರ್ಮಿಕರು.

ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು

ವಿಶ್ವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಕುರಿತ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚರ್ಚೆಗಳ ನಂತರ, ಭಾರತವು 1923ರ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು 1929 ರ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿವಾದಗಳ ಕಾಯಿದೆಯ ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಯಿತು. ಈ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದಾತರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಸಾಮೂಹಿಕ ಚೌಕಾಸಿಗಾಗಿ ಒಕ್ಕೂಟಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಮುಷ್ಕರಗಳು ಮತ್ತು ಲಾಕ್‌ಔಟ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅವು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.

ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಹಿತೆಯು ಸಡಿಲಿಕೆಗಳು, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ, ಮುಷ್ಕರಗಳು ಮತ್ತು ಲಾಕ್‌ಔಟ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್–1926, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉದ್ಯೋಗ (ಸ್ಥಾಯಿ ಆದೇಶಗಳು) ಕಾಯಿದೆ–1946, ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿವಾದಗಳ ಕಾಯಿದೆ–1947 ಈ ಕೋಡ್‌ಗೆ ಮಾಡಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ವಿಭಾಗ 2ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು. ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲಾದ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ವಿಭಾಗ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿವಾದದ ವಿಸ್ತೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿಸರ್ಜನೆ, ವಜಾ, ಕಡಿತ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆಯ ಕಾಯಿದೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆಯ ಸಂಹಿತೆಯು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ: ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿ ಕಾಯಿದೆ–1952, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ರಾಜ್ಯ ವಿಮಾ ಕಾಯಿದೆ–1948, ಹೆರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಯಿದೆ–1961, ಗ್ರಾಚ್ಯುಟಿ ಆಕ್ಟ್–1972, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ವಿನಿಮಯ(ಖಾಲಿ ಹುದ್ದೆಗಳ ಕಡ್ಡಾಯ ಅಧಿಸೂಚನೆ) ಕಾಯಿದೆ–1959, ಸಿನಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಿ ಕಾಯಿದೆ–1981, ಅಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತಾ

ಕಾಯಿದೆ–2008, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯಿದೆ–1923, ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಮತ್ತು ಅಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಕೋಡ್ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಇ–ಕಾಮರ್ಸ್ ವಿತರಣಾ ಸೇವೆಗಳಂತಹ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಲ್ಲದ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಕೆಲಸಗಾರರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅಥವಾ ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಉದ್ಯೋಗದಾತ–ಉದ್ಯೋಗಿ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಸುರಕ್ಷತೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಕಾಯಿದೆ

ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಸುರಕ್ಷತೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಕೋಡ್ ಕೆಲಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು 13 ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ; ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕಾಯಿದೆ–1948, ಗಣಿ ಕಾಯಿದೆ–1952, ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಇತರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕಾಯಿದೆ–1996, ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯಿದೆ–1970, ಬಂಧಿತ ಕಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (ನಿರ್ಮೂಲನೆ) ಕಾಯಿದೆ–1976, ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ (ನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣ) ಕಾಯಿದೆ–1986, ಮಕ್ಕಳ (ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ) ಕಾಯಿದೆ–1933.

ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಹಿತೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಗುತ್ತಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಿದೆ. ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ನಿಷೇಧಿಸಲಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಿ ಕಾಯಿದೆ–1965, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶವಾಗಿ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಿಯು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿಧಿಯಾಗಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗದಾತರು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತಾ ನಿಧಿಗೆ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಿಂಚಣಿ ನಿಧಿಯು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಕೆಲಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. KLWFA ಕಳೆದ 12 ವ್ಯವಹಾರ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ 50 ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ಯೋಗದಾತರು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ನಿಧಿಗೆ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು.

ಒಂದು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ ಎಂದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಕೃಷಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು. ಕೇವಲ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ದೇಶವು ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣಗೊಂಡ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇವೆರಡೂ ದೇಶದ ಸ್ಥಿರ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಸ್ತಂಭಗಳಾಗಿವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯಾದ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣವಿಲ್ಲದೆ ಜನರ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ದೇಶವು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಇದು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿಯೊಂದಿಗೆ

ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮಾರೋಪ

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಲವಾರು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ, ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನದ ಕೊರತೆ, ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಭದತ್ರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಕೌಶಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೊರತೆಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ ಹದಗೆಡುತ್ತಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸರಕಾರ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿವಹಿಸಿ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರ, ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ, ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಮನ್ವಯಿತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷ ನಿರ್ವಹಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪಾರದರ್ಶಕ ನೀತಿಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ತತ್ವಾಧಾರಿತ ಯೋಜನೆಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿವೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಈ ಭಾಗದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೊಸ ದಾರಿ ತೆರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಎಸ್, *ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜಕೀಯ ಕೆಲವು ಒಳನೋಟಗಳು (1881–1940)*
- ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಟಿ.ಆರ್. (2013). *ಕಷ್ಟಕುಲದ ಕಥೆ ದಲಿತರ ಸಬಲೀಕರಣದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು.* ಲಡಾಯಿ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಸೋಸಲೆ, ಎನ್. (2010). *ವಸಾಹತು ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ.* ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- ಮೋಹನ್ ಕೃಷ್ಣ ರೈ. ಕೆ. (2006). *ವಸಾಹತು ಪೂರ್ವ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಗರ ಚರಿತ್ರೆ.* ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- ಸದಾಶಿವ ಮರ್ಜಿ. (2015). *ದಲಿತರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು.* ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- ಶರ್ಮ, ಎ.ಆರ್. (2007). *ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳವಳಿ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆ.* ಅಖಿಲಾ ಏಜೆನ್ಸೀಸ್.
- ವಿಜಯ್ ಪೂಣ್ಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ. (2017). *ವರ್ಗದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಡೆಗೆ ಸಬಾಲ್ಟರ್ನ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ಸೇತರ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು.* ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.